

være sikker, gives der kun de to først antydede Maader.

Nothe: Det forekommer mig, at den ærede Finantsminister ingenlunde har besvaret det, som var Hovedgjenstanden for min Indvending mod Lovforslaget. Jeg har tilladt mig, — og jeg troer, at jeg tør udtale det saa maadeholdende som muligt, — at gjøre den ærede Finantsminister opmærksom paa, at han ved Forelæggelsen af dette Lovforslag staaer paa et ganske andet Standpunkt, end han med Hensyn til Behandlingen af den samme Sag stod i Marts Maaned 1852; thi den ærede Finantsminister udtalte dengang, at alle Udgifter, vedkommende Troppecorpsene i Slesvig, som henhøre under nogle af de i Finantslovens § 22 anførte specielle Conti, og navnlig til Exempel Contoen for Generalcommandoen i Slesvig, burde være Gjenstand for en Tillægsbevillingslov. Men, naar jeg nu seer en Tillægsbevilling som denne og finder, at der er Udgifter til et Beløb af 1,898,461 Rbd. eller omtrent 2 Millioner, som ere Udgifter paa Finantslovens § 22s enkelte Conti, altsaa af den Art, om hvilke Finantsministeren selv har erklæret, at de skulde være Gjenstand for en Tillægsbevilling, men hvorom der ikke er talt et eneste Ord i dette Lovforslag, saa forekommer det mig dog virkelig, at dette ikke kan antages at grunde sig paa en Feiltagelse, som muligen kunde være indløben i Affattelsen af Lovforslagets Detail, saaledes som den ærede Finantsminister udtalte, men at det maa ligge i et bestemt Princip, i et Princip, som jeg meget godt kan forklare mig, det nemlig, at man har antaget, at Udgifter, vedkommende det Troppecorps, som har staaet i Hertugdømmet Slesvig, efter Sagerens nærværende Stilling ikke skulde være Gjenstand for den danske Rigsdags Bevilling. Dersom det var en ny Sag, troer jeg, at man maatte indrømme, at dette var rigtigt; men, da det er en Sag, som slutter sig til en ældre Finantslov, der gaaer ud fra et andet Synspunkt af disse Forhold, saa kan jeg ikke indsee Andet, end at dette Lovforslag maatte gaae ud fra det samme Synspunkt, fra hvilket den egentlige Finantslov er gaaet ud, og, naar det er Tilfældet, saaledes som

jeg har søgt at vise, at man nu har betragtet Sagen paa en aldeles forskjellig Maade fra den tidligere, saa forekommer det mig virkelig indlysende, at det nu er overmaade vanskeligt at behandle Sagen. Jeg henviser paa den ene Side til Udtalelser fra Regjeringens Side med Hensyn til den samme Sag, og til det nærværende Forslag, og paa den anden Side til, hvorledes forskellige af Rigsdagens meest indflydelsesrige Medlemmer paa deres Side have udtalt sig om Sagen, navnlig forskellige Rigsdagsmænd, som nu have Sæde her i Salen, Af disse har navnlig det ærede Medlem fra Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagt, „at der vist var begaaet en Feil, som i sin Tid vilde føre til store Ulemper, og at den Forsikring, at Regnskabet i sin Tid vilde blive aflagt under Get og revideret i Føllesstab, egentlig Intet betyder“. Dersom man nu vil gaae ind paa at behandle Sagen, dersom man f. Ex. vil nedsætte et Udvalg, vil dette Udvalg dog være i den største Forlegenhed. Det kan faae meddeelt Regnskabet, hvoraf det fremgaaer, at der paa de enkelte Conti under Krigsministeriet findes Udgifter til et samlet Beløb af omtrent 2 Mil. Rbd., om hvilke der ikke er talt i denne Tillægsbevillingslov. Skal man nu foreslaae, at disse Udgifter skulle optages i Tillægsbevillingen og gjøres til Gjenstand for Bevilling, saa vil Regjeringen maaskee finde sig forpligtet til at sige, at disse Udgifter ikke kunne være Gjenstand for den danske Rigsdags Bevilling, idetmindste troer jeg, at det ikke er usandsynligt, at den ærede Finantsminister vilde finde sig foranlediget til at udtale sig paa den Maade. Man vilde altsaa bevæge sig paa et meget usikkert og vanskeligt Gebeet, og derfor er det, at jeg har sagt, at jeg troede, at man gjorde bedst i at udsætte Sagen, indtil Regnskabet var gennemgaaet, da den da i ethvert Tilfælde foreligger fuldstændigere og klarere, ligesom Thinget ogsaa forhaabentlig saa vil befinde sig paa et andet og fastere Standpunkt. Jeg har meget godt, som den ærede Formand, indseet, at der, for at opnaae dette Formaal, var at gaae en af de af ham betegnede Veie. For mit eget Vedkommende vil jeg efter det Afendskab, jeg har til Sagen, ansee det for rigtigst, strax at stemme mod